

درباره پخش دادگاه‌ها و اعترافات سال 88، شورای عالی امنیت ملی تشخیص داد که پخش آنها به لحاظ کنترل امنیت به مردم کمک می‌کند.

برای ناطق نوری دلسوزی کردم؛

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه شرق با عزت آیت الله ضرغامی مصاحبه ای انجام داده است.

در بخشهایی از این مصاحبه آمده است:

به تازگی میهمانی صبحانه‌ای با آقای ابطی داشتید. آیا در این میهمانی صحبتی یا اشاره‌ای به ماجرای اعترافات ایشان شد؟
آقای ابطی گلایه‌ای نداشت؟
آقای ابطی از دوستان قدیم ماست که از زمان وزارت ارشاد با هم محشور بودیم. ایشان چون شیرین و خوش‌مصاحبت است و یکی اگر مثل خودش کنارش بنشیند که راحت و بی‌دغدغه حرف بزند واقعا حرف‌هایش شنیدنی است.
اما درباره اعترافات ایشان، پاسخ شما یک خطی نیست. ممکن است آقای ابطی در حین صحبت با من درباره برخی رویه‌ها و روش‌ها یا فرایند زندان و بازجویی و اعترافات تجربه‌ای را طرح و منتقل کرده باشند. این حرف‌ها همیشه هست. ایشان می‌گفت اصلا من برانداز نبودم. به همین علت زندان آن لذت حادق‌لی را که برای مبارزان دارد، برای من نداشت، چون من اصلا با کسی قصد مبارزه نداشتیم. برای همین زندان برای من سخت بود، اما بحثی جدی راجع به اعترافات ایشان نداشتیم.

اصلا چرا صداوسیما دادگاه متهمانی را که هنوز اتهامشان ثابت نشده و حکمی برایشان صادر نشده بود، پوشش داد؟
صداوسیما معمولا دادگاه‌ها را به این شکل پوشش نمی‌دهد چهره افراد را نشان نمی‌دهد و نام افراد را تا پیش از صدور حکم به صورت اختصاری پخش می‌کند. در ماجرای اعترافات هم قبل از صدور حکم افراد آمدند و در صداوسیما اعتراف کردند. چه شد که صداوسیما به این ماجرا ورود کرد؟

مسئله فتنه و حوادث ۸۸ یک مسئله امنیتی بسیار مهم بود که دشمن با هدف براندازی خیلی تلاش کرد. آبروی نظام به مخاطره افتاد. شورای عالی امنیت ملی در اینجا مدیریت می‌کرد و جلسات مکرر داشت. حصر هم مصوبه شورای عالی امنیت ملی را داشت. حصر تصمیم قضائی نبود. به لحاظ قضائی نمی‌شود برای کسی چنین حکمی صادر کرد. درباره پخش آن دادگاه‌ها و اعترافات، شورای عالی امنیت ملی تشخیص می‌داد که پخش آنها به لحاظ مدیریت ناامنی‌های موجود در کشور و کنترل امنیت به نفع مردم کمک می‌کند.

یعنی پخش دادگاه‌ها با آن شکل و شرایط با مصوبه شورای عالی امنیت ملی بود؟
همه اینها براساس مصوبات امنیتی کشور است. برخی ممکن است مصوبه خاص شورای امنیت را داشته باشند، برخی دیگر به این شکل است که دبیرخانه براساس مصوبات شورای عالی امنیت، تصمیمات و رویه‌هایی را دنبال و براساس آن عمل می‌کند. خلاف آن باشد در شورا متعرض او می‌شوند.
یعنی به صداوسیما ابلاغ می‌شد که شما باید مثلا اعترافات را پخش کنید.
بالتر از ابلاغ بود. همکاری بسیار نزدیکی با ما داشتند. ما هم همکاری می‌کردیم برای اینکه بتوانیم امنیت را در کشور حفظ کنیم.

آقای محمدرضا تاجیک بعد از آزادی از زندان در یک گفت‌وگوی خبری شرکت کردند و صحبت‌هایی کردند که خیلی عجیب بود. ماجرای ایشان چه بود؟

درباره ایشان واقعا یادم نیست؛ ولی آنهایی که آمدند گفت‌وگو کردند، خودشان می‌خواستند؛ مگر اینکه بعدا بگویند که نه یک جور دیگر بوده است. البته من خیلی کارهای دیگر در حوادث ۸۸ انجام دادم که درواقع تصمیم‌گیری‌های خودم بود. اینکه من آن اغتشاش زیر پل کالج را در عصر عاشورا نشان دادم، تصمیم خود من است. شورای امنیت به من نگفت. شاید هم اگر

می‌گفتم، فکر می‌کردند پخش نشود بهتر است. البته چیزی به ما ابلاغ نشد یا پخش عکس پاره‌شده امام در تظاهرات، تصمیم خود سازمان بود و ربطی به شورای امنیت ملی نداشت. سازمان یا خود شما؟ هر دو.

همین‌جا می‌خواستم درباره آن ۲۰ دقیقه وقت اضافه‌ای که به آقای احمدی‌نژاد بعد از مناظره‌ها اختصاص داده شد، سؤال کنم. شما گفته‌اید که به خود احمدی‌نژاد گفته بودید بهتر است از این زمان استفاده نکند؛ اما او گفته بود که حق قانونی من است و استفاده می‌کنم؛ اما ماجرای مهم‌تر این است که آقای درینجف‌آبادی، دادستان وقت کل کشور، بعداً در این باره گفت: «کمیسیون تبلیغات صداوسیما با حضور نماینده صداوسیما، نماینده شورای نگهبان و نماینده دادستان کل کشور تشکیل می‌شود که محوریت جلسه‌ها برعهده نماینده دادستان است. در جلسه اخیر کمیسیون تبلیغات صداوسیما که با هدف بررسی مناظره‌های صورت‌گرفته بین نامزدهای دهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری تشکیل شده بود، نماینده دادستان حضور نداشت و به همین دلیل نه تنها برگزاری این جلسه رسمی نیست؛ بلکه مصوبات آن نیز از درجه اعتبار ساقط است». من صحبت ایشان را ندیدم؛ اما همه صورت‌جلسات هست. این کمیسیون پنج‌نفره یک کمیسیون دائمی بود. همین کمیسیون تصویب کرد که نوار آقای کروبی خلاف قانون است و نباید پخش شود. این طرفش را هم شما ببینید؛ چون همه مواضعش خلاف قانون بود. آن را من شخصا از رهبری سؤال کردم و رهبری به خاطر یک مصلحت بالاتر تشخیص من را درست دیدند که همکاری‌تان را داشته باشید تا بهانه دست کسی داده نشود که بگویند نوار ما را نگذاشتند پخش نشود؛ چون آقای کروبی گفته بود اگر یک فریم از آن پخش شود، من می‌گویم این نوار مال من نیست. چطور آنجایی را که خود کمیسیون می‌گوید این نوار نباید پخش شود؛ اما من از رهبری اجازه می‌گیرم و پخش می‌کنم، نمی‌بینند؛ اما یک جلسه دیگر را می‌بینند. چون آقای درینجف‌آبادی گفته بودند چون دادستان حضور نداشته، مصوبه جنبه قانونی ندارد. آنجا رأی‌گیری می‌شود. بالاخره یک کمیسیون است. می‌توان اسامی آن پنج نفر را درآورد و شما با آنها صحبت کنید. اگر نماینده دادستان نبوده؛ اما بقیه بودند و اکثریت داشتند. من به عنوان رئیس صداوسیما دوست نداشتم آن ۲۰ دقیقه پخش شود؛ حتی به ایشان زنگ زدم و گفتم استفاده نکن و آن را ول کن، تمام شد مناظرات. این قدر به آقای دکتر پورحسین فشار آمده بود که خیلی برایش سخت بود دوباره برود در آن دکور که من گفتم حتماً باید خودت بروی.

چرا به آقای ناطق‌نوری و هاشمی در همان سال ۸۸ اجازه ندادید که بیايند در صداوسیما و پاسخ گفته‌های احمدی‌نژاد را بدهند؟ در جایی شما گفته بودید اگر می‌خواستیم اجازه بدهیم، تعداد افراد خیلی زیاد بود؛ حتی وزرای احمدی‌نژاد هم می‌خواستند بیايند پاسخ بدهند و ماجرا جمع نمی‌شد. به نظرم گفته‌های شما کمی توجیه بود برای اینکه آن دو نفر خاص امکان پاسخ‌گویی نداشته باشند؛ چون به طور مشخص به آن دو نفر اشاره شده بود. آقای هاشمی بالاخره آن زمان رئیس مجمع تشخیص مصلحت بودند. آیا اجازه‌دادن به آقای هاشمی هم مصوبه شورای عالی امنیت ملی بود. براساس مصوبات کمیسیون تبلیغات، تنها نامزدهای انتخابات حق پاسخ‌گویی موارد اتهامی در مناظره‌ها را داشتند و ما دقیقاً براساس قانون عمل کردیم. من در این باره بارها با آقای ناطق صحبت کردم. خیلی تماس گرفتم و گفتم تلویزیون در اختیار شماست. بیايند سخنرانی کنید؛ اما ایشان خودشان در شرایطی بودند که نمی‌آمدند. حتی من گفتم در مراسم احیا شرکت کنید، ما پخش می‌کنیم؛ اما باز هم نمی‌رفتند. اصلاً در فضاهای عمومی نمی‌رفتند. لازم نبود من بگویم مردم منتظر باشید آقای ناطق می‌خواهد بیاید درباره پرسش توضیح بدهد؛ چون این خودش ضد تبلیغ بود. ما صد برنامه دیگر می‌توانستیم ترتیب بدهیم که آقای ناطق بیاید صحبت کند. حتی بعد برای ۲۵ بهمن خودم به آقای ناطق گفتم حتماً شما مصاحبه کنید که اتفاقاً آمدند مصاحبه هم کردند؛ اما درباره آقای هاشمی اصلاً رفتارهای‌شان در راستای فتنه ادامه داشت. نماز جمعه هم که رفتند، مراسم خوبی نشد.

پس تشخیص شما این بود که ایشان نباید بیاید در نماز جمعه صحبت کند. نه! به من ربطی نداشت و نماز جمعه ایشان کامل هم پخش شد؛ اما اینکه ایشان یا آقای ناطق یا حتی خود آقای موسوی و کروبی و چه بقیه معترضان بیايند دائماً توضیح بدهند، اصلاً چنین چیزی امکان نداشت. شما که گفتید به آقای ناطق گفته بودید بیايند، خودشان نیامدند. منظورم گفت‌وگو به بهانه دیگر بود. اصلاً برای آقای ناطق خوب نبود بیايند بنشینند، بگویند من درباره پسر من می‌خواهم صحبت کنم. من برای ایشان دلسوزی کردم. این تصمیم را شما شخصاً می‌گرفتید؟ بر چه اساسی شما این تصمیم را می‌گرفتید که برای طرف خوب است بیايند یا خوب نیست؟

سؤال خوبی است. زمانی رئیس صداوسیما چون رسانه را می‌شناسد، به مسئولی زنگ می‌زند می‌گوید مصاحبه کردید این تکه از مصاحبه شما چنین شائبه‌ای ایجاد کرده. او هم تشکر می‌کند و ما حذف می‌کنیم. بارها پیش آمده، در بالاترین سطوح. رئیس صداوسیما زنده و فعال است. صداوسیما را هدایت می‌کند. من خیلی از اوقات به آدم‌ها توصیه می‌کردم و حرف من را گوش می‌کردند. من می‌توانم یک مصاحبه بکنم و درباره توصیه‌هایی که به بزرگان داشته‌ام و گوش کرده‌اند پنج ساعت صحبت کنم. آقای هاشمی هم اگر قرار بود بیاید درباره مناظره‌ها و بحث‌ها دوباره شروع کند به صحبت، یعنی اینکه بقیه هم بیايند؛ اما ایشان همه حرف‌هایی که می‌خواست بزند آیا بالاتر از این چیزهایی بود که در نماز جمعه گفت؟ همه را گفت.

پس شما تشخیص دادید که همان نماز جمعه کفایت می‌کرد. می‌توانست پخش نشود. هیچ‌کس به من نگفت نماز جمعه پخش نشود. ضرغامی می‌توانست کل نماز جمعه آقای هاشمی را پخش نکند، چون اصلاً در جهت آرامش‌دادن و مسیر حل فتنه و حوادث و رهنمودهای رهبری نبود.

برچسب ها: [صدا و سیما](#) [1]

[جنبش سبز](#) [2]

